

Autoritási vonalak az ISKCON-ban

A TÉMA TÖRTÉNETE

Sok évvel ezelőtt a GBC nekilátott annak, hogy a jövő ISKCON-ját szisztematikusan megtervezze. Több kérdést azonosítottak, amely alapvető fontosságú a mozgalom számára, és bizottságokat alapítottak e témák megtárgyalására. Az egyik bizottság az ISKCON-on belüli kusza alá-fölérendeltségi vonalakkal foglalkozott, és javaslatot dolgozott ki a keletkező nézeteltérések megoldására. E bizottság tagjai a következő személyek voltak: Bhanu Swami, Guruprasada Swami, Prahladananda Swami, Ramai Swami, Sivarama Swami, Badrinarayan Dasa, később Niranjana Swami is csatlakozott.

Alapos megbeszélés után arra jutottak, hogy a legfontosabb megoldandó ügy az, hogy hogyan kezeljék azokat a feszültségeket, amelyek akkor keletkeznek, amikor egyes lelki tanítómesterek úgy lépnek fel, mint az ISKCON-on belüli független autoritások.

A JELEN TANULMÁNY FÓKUSZA

A fentiek alapján ez a tanulmány kizárólag arra összpontosít, hogy meghatározza azokat az elveket, amelyeket az avató vagy oktató lelki tanítómestereknek, és az avató illetve oktató lelki tanítómesterek tanítványainak, a zóna GBC-knek, a regionális titkároknak, templomelnököknek és más, az ISKCON által meghatalmazott vezetőknek követni kell. Célunk, hogy elkerüljük a félreértéseket a lelki tanítómesterek és vezetők között, valamint az, hogy minimálisra csökkentsük az esetleges félreértéseknek az együttes gondoskodásukra bízott bhaktákra gyakorolt hatását.

A “LELKI TANÍTÓMESTER” A DIKSA GURUT, A SIKSA GURUT VAGY MINDKETTŐT JELENTI

Meg kell jegyeznünk, hogy mostantól fogva, hacsak külön nem jelezzük, amikor a „lelki tanítómester” kifejezést használjuk, ezen mind az avató, mind az oktató lelki tanítómestert értjük (beleértve az ekként szereplő vezetőt is). Ezen túl amikor „lelki autoritás”-ról beszélünk, arról a személyről van szó, legyen lelki tanítómester vagy vezető, akinek tanításai (siksa) és példamutatása a bhakta odaadó szolgálatba vetett hitét megalapozta, és aki a bhakta hitét tovább építi.

AUTORITÁS AZ ISKCON-ON BELÜL

Ez a tanulmány nem az utolsó szó az ISKCON vezetési rendszerével kapcsolatban, nem is részletes elemzése annak vagy a guru tattvának, azaz a lelki tanítómester tulajdonságainak és kötelességeinek, vagy a guru választás folyamatának.

A jelen tanulmány alapkiindulása a következő: A bhakta legyen akár avató lelki tanítómester, oktató lelki tanítómester, sannyasi, GBC, zónatitkár, regionális titkár, templomelnök, gyülekezeti vezető, vagy bárki autoritási helyzetben az ISKCON-on belül, csak akkor teljes az autoritási felhatalmazása, ha a személy követi Srila Prabhupada utasításait, mely szerint a GBC testület fennhatósága alatt kell működnie.

Ehhez a kiindulóponthoz nem kellett egyéb, mint hangsúlyozni, hogy Ő Isteni Kegyelme következetesen és világosan leszögezte ezt az elvet tanításaiban és az Általa aláírt hivatalos dokumentumokban. Srila Prabhupada tehát egyértelműen kijelölte a GBC-t mint végső irányító testületet és jelezte, hogy a GBC hatalma kiterjed a lelki irányítás (siksa) biztosításáért való felelősségre is az egész ISKCON-ban, beleértve azokat a bhaktákat is, akik mint lelki tanítómesterek szolgálnak.

Riporter: “Van valaki, akit kijelölt arra, hogy kövesse Önt, mint a mozgalom elsődleges tanítója?”

Srila Prabhupada: “Kiképezek, hogyismondjam, fejlett tanítványokat, akik könnyen átvehetik a feladatot. GBC-t (Irányító Testületi Bizottságot) állítottam fel belőlük.”¹

Másszóval, habár a GBC a végső irányító testület az ISKCON-ban, feladata nem csak a vezetés, hanem a tanítás is.

¹ Szobai beszélgetés riporterrel, Los Angeles, June 4, 1976

KETTŐS AUTORITÁSI VONAL

Minthogy minden bhakta magasabb autoritástól fogad el lelki inspirációt, az ISKCON-on belül két autoritási alárendeltségi vonal létezik: az egyiket elsődlegesen lelkinak, a másikat elsődlegesen vezetésinek tekintik. Mindkét autoritási vonalnak megvan a maga szerepe Alapító Ácsrjánk utasításai követésében, ami a másikkal összefügg. Mindkettőt felhatalmazta a GBC arra, hogy a rábízott bhaktáknak menedéket adjon. A menedéket oktatás illetve példaadás révén adják.

Azzal, hogy megkülönböztetjük a két lelki autoritási vonalat – az egyiket elsődlegesen lelkinak, a másikat vezetésinek tekintve – nem kívánjuk azt sugallni, hogy a vezetői autoritás szembenáll a lelkivel. Azt sem gondoljuk, hogy a lelki autoritás valahogyan fontosabb vagy eleve tisztább lenne.

“A vezetés is lelki tevékenység. . . . Azt is Krisna hozta létre.”²

“Prédikációnk során annyi eszközzel és pénzzel bánunk és annyi könyvet adunk és veszünk, mégis mivel ezek az ügyletek mind a Krisna-tudatos mozgalomhoz tartoznak, nem szabad őket anyaginak tekinteni. Ha valaki elmerül ebben a vezetésben, az nem azt jelenti, hogy kívül rekedt a Krisna-tudaton. Ha szigorúan betartja a szabályozó elvet, miszerint napi 16 kör mahamantrát mond naponta, a Krisna-tudat mozgalmának terjesztése érdekében tett anyagi ügyletei nem különböznek a Krisna-tudat lelki gyakorlatától.”³

Egy lelki szervezetben a vezető nem intézheti el a feladatát egyszerűen úgy, hogy megállapítja és betartatja a szabályokat. A szabályoknak maguknak kell lelki alapokon állniuk, bevezetésük és betartatásuk pedig a vaisnava elvekkel összhangban kell, hogy történjék. Azok a vezetők, akik ennek tudatában végzik a szolgálatukat, általában teljesen hitelesek mint lelki autoritások a beosztottaik előtt.

Látnunk kell tehát a „lelki” és „vezetési” egységét; ugyanakkor különbség is van, és ahhoz, hogy ezt az egyidejű egységet és különbözőséget megértsük, használnunk kell a két külön kifejezést.

² Beszélgetés, 1977Január 16, Kalkutta

³ Srimad Bhagavatam, 5.16.3, magyarázat

AZ AUTORITÁS LELKI VONALA

A lelki autoritás vonala az Úr Krisnávaé kezdődik, és folytatódik Brahmával, Náradával, Vyásával, és az egész tanítványi láncolattal egészen alapító ácsárjáánkig, Srila Prabhupadáig. Azok, akik meghódoltak a sampradáyanknak és a GBC fennhatósága alatt szolgálnak, az ISKCON fennhatósága alatt kapnak engedélyt siksa és menedék adására. A lelki vonalba tartoznak pl. a GBC tagok (irányító bizottsági tagok), a zónatitkárok, a lelki tanítómesterek, a sannyasik, a regionális titkárok, a templomelnökök, a gyülekezeti vezetők, az utazó és közösségi prédikátorok. Valójában bárkit, aki szorosán követ egy hiteles lelki tanítómestert mind példával, mind az elvek betartásával, fel lehet hatalmazni azzal, hogy a lelki autoritást képviselje.

Általában az egyén legfőbb autoritása az avató illetve tanító lelki tanítómestere. A szentírások egyértelműen kijelentik, hogy a bhakta legyen engedelmes lelki tanítómesterének és legyen hűséges hozzá. A lelki tanítómester tehát tekintélyt gyakorol a tanítványai felett és ezáltal képes őket képezni, oktatni a bhakti kifejllesztése során. A lelki tanítómesterek tehát fontos szerepet vállalnak tanítványaik lelki képzésében és lelkesítésében, ami szükséges ahhoz, hogy fejlődjenek a Krisna-tudatban.

A VEZETŐI AUTORITÁSI VONAL

Srila Prabhupada utasításainak megfelelően a vezetési autoritási vonal, a Szervezet felügyelete és a szabályok betartatása a GBC-től ered. Amikor itt az „autoritás” szót használjuk, nem valami abszolút, tévedhetetlen tekintélyre utalunk, mint amilyen a szentírások tekintélye, hanem olyan megbízatásra, amely a prédikáló mozgalom szervezésére vonatkozik annak érdekében, hogy az igazodjon Srila Prabhupada utasításaihoz. E megbízatás elvégzése érdekében követői elfogadták az ISKCON számára azt a vezetési rendszert, amelyet maga Srila Prabhupada adott, figyelembe véve a templomok számának növekedését, a nem templomban lakó gyülekezeti tagok gyarapodását, az egyre több farm és gurukula projektet, más egyéb kedvező szervezet és intézmény mellett. Annak érdekében, hogy jobban szolgálja ezt a növekvő területet és tagjaikat, a struktúra különböző regionális, országos és kontinentális irányító testületeket foglal magában, egyeben között Irányító Testületi Tagokat (GBC), GBC zóna titkárokat, lelki tanítómestereket, sannyasikat, regionális titkárokat, templomelnököket, gyülekezeti vezetőket, valamint utazó és közösségi prédikátorokat.

AZ ELTÉRÉSI PONT MEGHATÁROZÁSA

Egy tökéletes világban minden Srila Prabhupada ISKCON-ra vonatkozó víziója szerint zajlana, mégis jelei vannak annak, hogy az egyik autoritási vonal keresztezi a másikat.

Például vannak olyan lelki tekintélyek, akik néha beleszólnak rátermett és felelős vezetők dolgába. Nem tekintik magukat ama zóna vezetési struktúrája alá tartozóknak, ahol a prédikációjuk hat (pedig valójában felelősséggel tartoznak neki), és közvetlenül vagy közvetve maguk irányítanak egyes projekteket ezen struktúrán belül.

Előfordul tehát, hogy bhaktákat, pénzt, sőt olyan projekteket kezelnek, amelyekért követőik és alárendeltjeik felelősek, anélkül, hogy világosan tisztáznák ezt azzal a vezetői struktúrával, amelyet kereszteznek. Ezáltal előfordulhat, hogy akaratlanul is aláássák eme vezetési autoritás vonalát azáltal, hogy azok alárendeltjeinek szolgálatát és ezáltal hűségét a saját vezetési struktúrájuk felé elterelik.

Ez a történet nem csak zavart okoz hanem felébreszti a szeparatizmus szellemét is. Az ilyen helyzetek konfliktusokra is vezethetnek a vezetőkkel, bár a kevésbé tapasztaltak sokszor óvakodnak szóvátenni közvetlenül a sérelmeiket mert tartanak attól, hogy sértést követnek el, főleg a lelki tanítómesterekkel szemben.

Ugyanakkor előfordul, hogy vezetői autoritások elégtelen lelki gondozást nyújtanak. Ez aztán arra készteti a lelki tanítómestert, hogy közbeavatkozzon és más társulást vagy szolgálatot javasoljon a tanítványának.

Előfordul például, hogy a vezetők fontosabbnak tartják a vezetési célokat a sadhanánál, a tiszta prédikálásnál, vagy az odaadó szolgálat tisztasága fejlesztésénél a gondjaikra bízott bhakták tekintetében. A vezetők akár még el is hanyagolják azon személyek lelki fejlődését, akik ugyan a területükhöz tartoznak, de nem jelentenek erőforrásokat vezetői céljaik szempontjából, még akkor is, ha maguk nem inspirálták ezeket a személyeket arra, hogy segítséget kapjanak tőlük és másokat sem hatalmaztak fel ezen személyek bevonására.

⁴ “Alárendeltek” nem csak a lelkileg függők lehetnek. Van úgy, hogy bhakták pénzügyileg is függnék a lelki autoritásuktól és a lelki autoritásuk által létrehozott struktúra tartja fenn őket pénzügyileg is.

A VEZETÉSI AUTORITÁSI VONAL TISZTELETBEN TARTÁSA

A fenti helyzetek feszültséget okoznak a lelki és a vezetői autoritási vonalak között.

Előfordulhat persze olyan pénzügyileg önálló bhakta, aki nincs vezetési kapcsolatban a helyi sangha szervezettel. Mégsem szabad feltételezni, hogy a helyi vezetés nem tett erőfeszítést arra, hogy minden bhaktát illetve törekvő bhaktát bevonjon a helyi vezetési gyülekezeti gondozás rendszerébe.

Ennélfogva az ISKCON vezetői tekintetében a lelki tanítómesternek mindig ki kell kérni a tanítványai lakása szerinti területen illetékes vezetők jóváhagyását, mielőtt azoknak más sanghát vagy szolgálatot javasolnak, illetve beavatkoznak más helyi vezetői döntésekbe.

A legjobb persze, ha a lelki tanítómester a mester—tanítvány kapcsolat kezdetén arra neveli a tanítványt, hogy tiszteletet tanúsítson a helyi vezetők iránt. Sok ISKCON vezető vállal felelősséget templomok és műrtik fenntartásáért, a könyvosztásért, és más, Srila Prabhupada által adott sztenderdek betartásáért.

“A murtik beavatása azt jelenti, hogy mulasztás nélkül, örökké rendszeresen imádni fogjuk Őket.”⁵

Következésképpen a lelki tanítómesternek meg kell tanítania a tanítványt arra, hogy úgy szolgálja Srila Prabhupada misszióját, hogy együttműködik a helyi vezetőkkel.

Ez persze nem azt jelenti, hogy a vezetőnek teljes szabadsága van abban, hogy figyelmen kívül hagyja a rábízottak méltányos igényeit, vagy hogy figyelmen kívül hagyhatja a lelki tanítómesterek azon aggodalmát, hogy tanítványai megfelelően el vannak-e látva. Érzékenynek kell lenniük mind a lelki tanítómester, mind tanítványai szempontjaira.

Amennyiben a lelki tanítómester továbbra is határozottan úgy véli, hogy a tanítványai elkötelezettségükhöz és felelősségeikhez mérten nincsenek kellően ellátva az adott vezetési struktúrában, akkor fordulhat az érdekükben a vezetés magasabb szintjei felé, a helyi GBC-hez, vagy más ISKCON szervekhez (később részletezzük).

⁵ Levél Sivanandának, 2 September 1971

Ezt a kérdést még a továbbiakban is részletezzük, de most először a hit témájával kell röviden foglalkoznunk. Ajánlatos, hogy mindkét autoritási struktúra szereplői fontolják meg a hit jelentőségét az itt tárgyalt tágabb témákkal kapcsolatban.

A TEKINTÉLY A HIT FOLYAMATOS FEJLŐDÉSÉN ALAPUL

Az ISKCON legfontosabb értéke tagjai hite. Még ha nincsenek is templomok, projektek, bevétel, és csak kevés számú követő van, de van hit, akkor lesz virágzás is a szó valódi értelmében. Fontoljuk meg, mit írt Srila Prabhupada erről a következő levélben:

“A szanszkrit irodalomban van egy közmondás, mely szerint a lelkes személyek megkapják a Szerencse Istennőjének kegyét. A világ nyugati részében ez kézzelfoghatóan tapasztalható. A világ eme részében az emberek nagyon lelkesek az anyagi fejlődésre és meg is kapják. Ehhez hasonlóan, Srila Rupa Goswami szerint ha lelkesek vagyunk lelki ügyekben, akkor ugyanígy sikert érünk el. Vegyük például azt, hogy én idős korban jöttem az országotokba, de lelkesedésem és hitem volt Lelki Tanítómesteremben. Azt gondolom, ezek az értékek adnak egyedül reményt nekem, az eredmény, amit a ti együttműködésetekkel el tudtam érni.”⁶

A Bhagavad Gita úgy, ahogy van 9.3 magyarázatában Srila Prabhupada a következőket írja: “A Krisna-tudatban való előrehaladásban a legfontosabb tényező a hit. . . . A Krisna-tudatban előrehaladni egyedül csak a hit által lehetséges.”

A lelki autoritási vonal képviselőinek úgy kell prédikálni és viselkedni, hogy azzal táplálják és védjék a tőlük függő bhaktáknak a tiszta odaadó szolgálatba, a sampradáyankba, Srila Prabhupadába, és az ISKCON-ba vetett hitét, amely utóbbi a vezetőséget is magában foglalja. A lelki tanítómestereknek az a többlet-felelősségük is fennáll, hogy táplálják és védjék az ISKCON vezetőinek hitét abban, hogy ők (a lelki tanítómesterek) rátermett képviselői a lelki autoritási vonalnak. Ha a lelki tanítómesterek nem így cselekszenek, azzal aláássák mások hitét.

És viszont: a vezetői autoritási vonal képviselőinek úgy kell vezetni, prédikálni és viselkedni, hogy a lelki autoritási vonal és a tanítványaik bizalmát építsék és fenntartsák. Ha a vezetők őszintén törődnek a rájuk bízott bhaktákkal, a lelki tanítómesterek természetesen bíztatni fogják tanítványaikat arra, hogy támogassák a vezetőket szolgálatukban.

⁶ Levél Jaya Govindának, Tittenhurst, 15 October 1969.

Ha azonban a vezetők a lelki elvekkel szembehelyezkedve cselekszenek, szemben a felelősségükre bízott bhakták lelki érdekeivel, az szintén alá fogja ásni mások hitét.

Azért tehát, hogy védjük valamennyi ISKCON tag hitét, szükséges, hogy világosan leírjuk mindkét vonal követendő elveit.

A LELKI TANÍTÓMESTEREK NEM FÜGGETLENEK

Annak érdekében, hogy még tisztább legyen az az igény, hogy jól meghatározott elvekre van szükség, vizsgáljuk meg a lelki tanítómestereknek az ISKCON vezetési struktúrájában elfoglalt helyét.

Amikor Srila Prabhupada testileg jelen volt, Ő volt az ISKCON egyetlen lelki tanítómestere, kiemelkedő siksa guruja, és legfelsőbb vezetési tekintélye, aki felette állt a GBC-nek is.

“[...]a Krisna-tudati Mozgalmunkat az Irányító Testületi Bizottság útján vezetjük, ez a GBC. Körülbelül 20 GBC tag foglalkozik az egész világ ügyeivel, és a GBC felett ott vagyok én. A GBC alatt vannak a templomelnökök, a titkárok, a pénztárnokok minden központban. A templomelnök jelent tehát a GBC felé és a GBC jelent nekem. Így vezetünk.”⁷

Jelenleg Srila Prabhupada testi távollétében a struktúra kissé eltérő. Ő Isteni Kegyelme azt az utasítást adta, hogy a GBC legyen a legfelsőbb vezető autoritás az ISKCON-ban. Ugyanakkor jelezte, hogy a Társaságban legyen több lelki tanítómester:

“Bárki, aki követi az Úr Caitanya hiteles képviselője által közvetített utasítását, lelki tanítómesterré válhat. Az az óhajom, hogy távollétemben valamennyi tanítványom váljon hiteles lelki tanítómesterré és terjessze a Krisna-tudatot szerte az egész világon.”⁸

Ez a helyzet kihívást jelent. Számos lelki szervezetnek egyetlen lelki tanítómester a feje, míg az ISKCON-nak sok lelki tanítómestere van egy szervezeten belül, amelynek a „legfelsőbb irányító szerve” egy irányító testület. Akik az ISKCON-ban lelki tanítómesterként szolgálnak, követniük kell Srila Prabhupada utasítását és a GBC testület fennhatósága alatt kell működniük.

⁷ Levél: Vasudevának, New Vrindaban, 30 June, 1976

⁸ Levél Madhusudanának, Navadvipa, 2 November 1967.

A lelki tanítómesterek tehát kötelesek követni a Szervezet politikáját és viselkedési előírásait, beleértve a jelen GBC által jóváhagyott dokumentumot is, és kötelesek tartani magukat a vezetés döntéseihez. Ez a kötelezettség kiterjed arra is, hogy tanítványaikat lelkesítsék az ISKCON-nak a tanítványok lakóhelye szerinti meglévő vezetői és bhakta-gondozási sangáival való társulásra és az azokban való szolgálatra; és nem szabad pusztán arra lelkesíteniük őket, hogy csak velük [a lelki tanítómesterekkel] társuljanak és csak az ő sangáikkal és projektjeikkel legyenek kapcsolatban, kívül az ISKCON zónavezetési struktúráján.

A TANÍTVÁNYOK NE KELTSENEK KONFLIKTUST AZ AUTORITÁSAIK KÖZÖTT

A tanítványoknak meg kell érteniük az ISKCON nagyobb összefüggéseit is. Természetesen lehetséges, hogy egy lelki tanítómester lelkileg fejlettebb, mint egy adott GBC tag vagy bármelyik ISKCON vezető (persze az is lehetséges, hogy a helyi GBC vagy ISKCON vezető fejlettebb lelkileg, mint egy adott lelki tanítómester).

Mégis, amint azt már világosan kimutattuk, a Szervezet lelki vezetése szempontjából Srila Prabhupada a hatalommal a GBC-t és annak tagjait, valamint az ISKCON más vezetőit ruházta fel.

Amennyiben egy tanítvány abba a félreértésbe esik, hogy lelki tanítómestere a GBC vagy az ISKCON törvényei és politikái felett áll, a lelki tanítómester és más autoritások feladata, hogy helyére tegye. Ha ez nem történik meg, a félreértés olyan cselekedetekre indíthatja, amelyek eredménye a tanítvány lelki és vezetési autoritásai között konfliktus lesz.

Voltaképpen minden tanítványnak ugyanúgy követnie kell az ISKCON autoritását, mint ahogyan az összes avató és tanító lelki tanítómesternek követnie kell saját autoritását az ISKCON-ban.

Valamennyi lelki tanítómester, mind példával, mind utasítással, ne csak a bhakti fejlesztésére tanítsa és képezze tanítványait, hanem az ISKCON vezetési struktúrájával való kapcsolatra is, ismertetve a lelki tanítómester saját kapcsolatát is ezzel a struktúrával. .

BEVEZETETT ELVEK

A guru tanítványainak képzése.

Az ISKCON valamennyi lelki tanítómesterének felelőssége, hogy segítse valamennyi tanítványát az alábbiak megértésében:

1)A lelki tanítómester a hatalmát a Srila Prabhupada iránti hűségből nyeri. Ez kiterjed arra is, hogy hűségesen követi Srila Prabhupada azon utasítását, hogy tevékenységét az ISKCON-ban, az Ő missziójában fejtse ki.

2)A lelki tanítómester tagja az ISKCON-nak, ezért annak vezetősége, a GBC felé számadással tartozik.

3)A lelki tanítómesternek nincs semmilyen külön joga vagy előjoga az ISKCON erőforrásaira csak azért, mert ő lelki tanítómester. Továbbá, a lelki tanítómesternek tanítványaival kapcsolatban nem szabad visszaélnie a jogaival és kiváltságaival.

4)A tanítványok ugyanúgy kövessék az ISKCON autoritásaikat, ahogyan minden avató és oktató lelki tanítómester példát mutat azzal, hogy a maga ISKCON autoritását követi.

5)A tanítványoknak az alapvető feladata, hogy a lelki tanítómesteren keresztül hódoljanak meg Krisnának; ennek a feladatnak része, hogy ismerjék el és tartsák tiszteletben az ISKCON vezetésében szolgáló más feljebbvalóikat is, akik segítenek nekik a lelki fejlődésben.

6)A lelkileg érett vezetők lehetnek azon bhakták fő siksa gurui, akik nem avatott tanítványaik; az ilyen kapcsolatot az avató lelki tanítómesterek teljes mértékben támogassák.

A guruk magatartása

Ezen felül annak érdekében, hogy kimutassák tiszteletüket a vezetői autoritási vonal iránt, és ápolják és védjék a vezetők hitét a lelki autoritási vonalban, a lelki tanítómestereknek a következőkre kell ügyelni:

1) A lelki tanítómester az elismert ISKCON templom első látogatása alkalmával vagy lehetőség szerint azt megelőzően érdeklődjön a helyi vezetőnél, hogy hogyan tudja [a lelki tanítómester] szolgálni látogatásával a helyi yatrát (ahelyett, hogy csak a saját szempontjait tartaná szem előtt)..

2) Mielőtt olyan zónába vagy régióba tervez utazni, ahol nincs helyi templom vagy prédikálóközpont, a lelki tanítómester először kérdezze meg a zóna GBC-t, van-e a helyi vezetőknek arra a területre olyan víziója, amit szolgálhat.

3) Amennyiben a vezetői döntésekkel kapcsolatban nézeteltérés keletkezne, a lelki tanítómester tegyen meg minden tőle telhetőt a megfelelő autoritással való együttműködés érdekében. Ha nem sikerül egyetértésee jutni, a lelki tanítómester hajoljon meg a megfelelő autoritás döntése előtt, azzal, hogy amennyiben szükséges, a felsőbb autoritáshoz fellebbezhet.

A vezetők kötelességei

Az ISKCON-on belüli együttműködés fejlesztése érdekében minden vezető mutasson tiszteletet a lelki autoritási vonal iránt és segítse ápolni és védeni a lelki tanítómesterek és tanítványaik vezetésbe vetett hitét; ennek érdekében a következőkre ügyeljen:

1) Legyen fogadókész a fennhatósági területén látogatást tevő lelki tanítómesterek és más utazó prédikátorok tanácsai iránt, különösen a bhakták gondozását illető ügyekben.

2) Védelmegzeze a rábízottak hitét a tiszta odaadó szolgálatban, abban az elvben, hogy el kell fogadni és szolgálni kell egy avató lelki tanítómestert, illetve az oktató lelki tanítómestert.

3) Vezetési területén szorgalmazza és támogassa bhakta gondozási rendszerek létrehozását és működtetését (pl. tanácsadási rendszer, brahminikus tanácsadói testület stb.)

4) Gondoskodják arról, hogy autoritási vonalában a vezetők maguk is megfelelő képzést kapjanak a bhakta gondozás elveiből.

5) Tájékoztassa a látogató lelki tanítómestereket tanítványaik lelki egészségéről és általános állapotáról.

6) Bátorítsa és segítse a látogató lelki tanítómestereket és más vándor prédikátorokat abban, hogy felkarolják a nehézségekkel küzdő tanítványokat, azokat, akik a leginkább igénylik a segítséget.

7) Biztosítsa, hogy az avatásra való ajánlás rendszere igazságos legyen, amely nem tűri el a vezetési szempontok által motivált indokolatlan nyomást vagy manipulációt a helyi vezetés részéről.

ÖSSZEGZÉS

Annak érdekében, hogy a bhakták lelki élete kiteljesedhessék, Srila Prabhupada az ISKCON számára olyan vezetési struktúrát hozott létre, ahol a hatalmi vonalak világosak. Az ISKCON valamennyi tagjának tiszteletben kell tartania ezt a struktúrát és ennek keretében kell működnie. A vezetési struktúra célja lelki: az, hogy segítse az ISKCON tagjai lelki fejlődését a bhaktákkal való társulás révén, a szolgálati lehetőségek biztosításával és hatékony prédikálási stratégiával. Egyidejűleg az ISKCON megerősíti a hiteles lelki tanítómester elfogadásának alapvető fontosságát.

Alapító Ácsárjánk, Srila Prabhupada természetesen alapvető fontosságú. Ő az avató lelki tanítómestere az ISKCON számos bhaktájának és Ő a legfontosabb oktató lelki tanítómestere minden bhaktának, most és a jövőben is. Az ISKCON-ban szolgáló számos avató és oktató lelki tanítómester szintén fontos.

Hasonlóképpen minden lelki tanítómester és tanítványa értékelje Szervezetünk számos vezetőjének fontosságát. Ők azok, akik segítenek a tanítványok irányításában és képzésében, ők felügyelik a lelki fejlődésükhöz biztosított létesítményeket. Minden lelki tanítómester és tanítványa működjön együtt az ISKCON vezetési rendszerével a saját lelki hasznára és a Szervezet virágzására.

Ebben az együttműködő, kölcsönös tiszteletet tanúsító szellemben tudjuk a legjobban megőrizni a Szervezet egységét, elégedetté tenni Srila Prabhupadát, és kiterjeszteni a sankirtana missziót.

Az Úr Caitanya hangulatában Srila Prabhupada azt óhajtotta, hogy a sankirtana mozgalom az egész világon, „minen faluban és városban” elterjedjen. Ezt a vágyat folyamatos utazásaival, írásával és beszédeivel mutatta ki. Azt kérte tanítványaitól, hogy nyissanak szerte a világon központokat, osszák könyveit, vonzó fesztiválokat szervezzenek, osszanak prasadamot, stb. Srila Prabhupada vágya volt, hogy az ISKCON tovább terjedjen, és emelkedjen, mint az Úr Caitanya kegyének holdja.

Ennek a célnak érdekében hozta létre Srila Prabhupada az ISKCON-t, mint vezetési struktúrával rendelkező lelki intézményt. Ennek a struktúrának az a célja, hogy az általa felállított sztenderdeket fenntartsa, hogy menedéket és lelki táplálékot adjon a bhaktáknak, és hogy támogassa és növelje a sankirtan missziót. Ahhoz, hogy kedvére tegyünk Srila Prabhupadának azzal, hogy átadjuk Sri Sri Gaura Nitai kegyét a feltételekhez kötött lelkeknek, az ISKCON-ban mindenkinek – lelki tanítómestereknek, tanítványoknak és vezetőknek egyaránt – együtt kell működnünk ebben a struktúrában..